

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قال الله تبارک و تعالى:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾

سوره مباركه شمس، آيه ۹

امام خامنه‌ای مدظله‌العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی،
وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

احادیث ناب درباره اهمیت نماز جماعت

شناسنامه مطلب

t-127	کد مطلب
تزکیه‌ای/تقوای عمومی/ورود به آستان بندگی/مستحبات/نماز جماعت	رد ۵
مستحبات، نماز، نماز جماعت، حدیث	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی نمو

nomov.ir

حدیث ۱:

عَلَيْهِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنِ التَّوْفِيقِ عَنِ السَّكُونِيِّ عَنْ أَبِيهِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ :

﴿مَنْ صَلَّى الْخَمْسَ فِي جَمَاعَةٍ فَظُنُوا بِهِ خَيْرًا﴾^۱

سکونی گوید: امام صادق علیه السلام از پدر بزرگوارش علیه السلام نقل می کند که حضرتش فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

هر کس نمازهای پنجگانه اش را با جماعت به جا آورد، به او گمان خوب داشته باشد.

حدیث ۲:

الْحُسَيْنُ بْنُ سَعِيدٍ عَنِ النَّضْرِ بْنِ سُوَيْدٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سِنَانٍ عَنْ أَبِيهِ عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامِ قَالَ:

﴿الصَّلَاةُ فِي جَمَاعَةٍ تَفْضُلُ عَلَى كُلِّ صَلَاةِ الْفَرِدِ بِأَرْبَعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً تَكُونُ حَمْسًا وَعِشْرِينَ صَلَاةً﴾^۲

عبدالله بن سنان گوید: امام صادق علیه السلام فرمود:

نمازی که با جماعت خواند شود، بیست و چهار بار بر تراز نمازی است که به تنهایی خواند شود.

بنابراین، یک نماز با جماعت، بیست و پنج نماز است.

حدیث ۳:

رَوَى سُلَيْمَانُ بْنُ دَاؤَدَ الْمِنْقَرِيُّ عَنْ حَمَادِ بْنِ عِيسَى عَنْ أَبِيهِ عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامِ قَالَ: قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ:

﴿صَلِّ فِي جَمَاعَةٍ وَلَوْ عَلَى رَأْسِ زُبْجٍ﴾^۳

حماد بن عیسی، از امام صادق علیه السلام روایت کرده است که فرمود: لقمان به پرسش گفت:

نماز را با جماعت بخوان، گرچه روی نیزه باشد!

۱ - الكافي، جلد ۳، صفحه ۳۷۱

۲ - تهذیب الأحكام، جلد ۳، صفحه ۲۵

۳ - من لا يحضره الفقيه، جلد ۲، صفحه ۲۹۶

حدیث ۴:

حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ أَحْمَدَ بْنُ إِدْرِيسَ رَحْمَةُ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلَيْهِ بْنُ مَحْبُوبٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ عَنْ ذُبَيَّانَ بْنِ حَكِيمٍ الْأَزْدِيِّ عَنْ مُوسَى الْتَّمِيرِيِّ عَنْ إِنِّ أَبِي يَعْفُورِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامَ قَالَ:

﴿إِنَّمَا جُعِلَ الْجَمَاعَةُ وَالْإِجْتِمَاعُ إِلَى الصَّلَاةِ لِكَيْ يُعْرَفَ مَنْ يُصَلِّي وَمَنْ يَحْفَظُ مَوَاقِيتَ الصَّلَاةِ مِمَّنْ يُضِيقُ وَلَوْلَا ذَلِكَ لَمْ يُمْكِنْ أَحَدًا أَنْ يَشْهَدَ عَلَى أَحَدٍ بِصَلَاحِ لَا إِنَّ مَنْ لَمْ يُصَلِّ فِي جَمَاعَةٍ فَلَا صَلَاةً لَهُ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ لِأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَالَ لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يُصَلِّ فِي الْمَسْجِدِ مَعَ الْمُسْلِمِينَ إِلَّا مِنْ عِلَّةٍ﴾^۱

ابن ابی یعفور گوید: امام صادق علیه السلام فرمود:

جماعت و اجتماع کردن برای نماز، بدین سبب قرارداده شده است تا نماز خوان از بی نماز باز شناخته شود، و معلوم گردد چه کسی نماز را به وقتش می خواند و چه کسی آن را ضایع می کند؛ اگر نماز جماعت نبود، هیچ کس نمی توانست به صلاح و پاکی کسی کسی شهادت دهد؛ زیرا کسی که با جماعت نماز نخواهد از نظر مسلمانان بی نماز است؛ چه اینکه رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: کسی که بدون علت و عذری نماز ش رادر مسجد با مسلمانان نگزار نمازن دارد.

حدیث ۵:

عَنِ الْصَّادِقِ عَنْ آبَائِهِ عَلَيْهِمُ الْسَّلَامُ فِي حَدِيثِ الْمَنَاهِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

﴿وَمَنْ مَشَى إِلَى مَسْجِدٍ يَطْلُبُ فِيهِ الْجَمَاعَةَ كَانَ لَهُ يُكْلِلُ خُطْوَةٌ سَبْعُونَ أَلْفَ حَسَنَةٍ وَيُرْفَعُ لَهُ مِنَ الْدَّرَجَاتِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ مَاتَ وَهُوَ عَلَى ذَلِكَ وَكَلَّ اللَّهُ بِهِ سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ يَعُودُونَهُ فِي قَبْرِهِ وَيُبَشِّرُونَهُ وَيُؤْنِسُونَهُ فِي وَحْدَتِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ حَتَّى يُبَعَّثَ﴾^۲

کسی که به قصد شرکت در نماز جماعت به سوی مسجدگام بر می دارد. خداوند متعال در مقابل هرگامی که بر می دارد هفتاد هزار حسنہ به او پاداش می دهد و به همین میزان نیز درجات وی بالا خواهد رفت و اگر در چنین حالی بمیرد؛ خداوند متعال هفتاد هزار فرشته را مأمور می نماید تا در قبریه دیدار او رفته، وی را بشارت دهنده در تنهایی قبرانیس او باشد و تا روز قیامت برایش طلب آمرزش کنند.

۱ - علل الشرائع، جلد ۲، صفحه ۳۲۵

۲ - تفصیل وسائل الشیعه إلى تحصیل مسائل الشیعه، جلد ۸، صفحه ۲۸۷

حدیث ۶:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلهِ:

﴿صَلَاةُ الْرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ حَيْثُ مِنْ صَلَاةِ أَبْرَئِنَ سَنَةً قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَاةً يَوْمِ فَقَالَ صَلَاةً وَاحِدَةً ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذَا كَانَ الْعَبْدُ خَلْفَ الْإِمَامِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِائَةً أَلْفِ أَلْفٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً﴾^۱

انس ابن مالک از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نقل می کند:

نمایزی که شخص با جماعت می خواند بهتر است از این که در خانه اش چهل سال نماز بگزارد.

کفته شدای رسول خدا! نماز یک روز بهتر از نماز چهل است؟ فرمود: یک نماز. سپس رسول خدا فرمود:

هر کاه بند خدا پشت امام جماعت به نماز بایستد، خداوند برای او صدهزار هزار و بیست درجه ثواب منظور می کند.

حدیث ۷:

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ :

﴿إِنَّ اللَّهَ يَسْتَحِي مِنْ عَبْدِهِ إِذَا صَلَّى فِي جَمَاعَةٍ ثُمَّ سَأَلَهُ حَاجَةً أَنْ يَنْصَرِفَ حَتَّى يَقْضِيَهَا﴾^۲

زمانی بند ای نمازش را به جماعت بخواهد، خداوند از او حیاء می کند، و هنگامی که از او طلب حاجت کرد، منصرف شود؛ مگر این که حاجتش را بآورد.

حدیث ۸:

قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ :

﴿إِذَا سُيِّلَتْ عَمَّنْ لَا يَشَهِدُ الْجَمَاعَةَ فَقُلْ لَا أَعْرِفُهُ﴾^۳

هنگامی که از شمار اجمع به کسی که در نماز جماعت شرکت نمی کند پرسند، بگوید اور اینی شناسم.

۱ - مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل ، جلد ۶ ، صفحه ۴۴۶

۲ - بحار الأنوار الجامعۃ لدرر أخبار الأئمۃ الأطہار علیہم السلام ، جلد ۸۵ ، صفحه ۴

۳ - بحار الأنوار الجامعۃ لدرر أخبار الأئمۃ الأطہار علیہم السلام ، جلد ۸۵ ، صفحه ۵

حدیث: ۹

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ زِيَادٍ بْنُ جَعْفَرِ الْهَمَدَانِيِّ رَحْمَةُ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنَا عَلَيْهِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ هَاشِمٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَيْمُونٍ عَنِ الْصَّادِقِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَيِّهِ عَنْ آبَائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قَالَ:

«إِشْتَرَطَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَلَىٰ جِيرَانِ الْمَسْجِدِ شُهُودَ الصَّلَاةِ وَقَالَ لَيْتَهُمْ أَقْوَامٌ لَا يَشْهُدُونَ الصَّلَوَاتِ أَوْ لَا مُرْنَ مُؤَذِّنٌ ثُمَّ يُقِيمُ وَآمْرُ رَجُلٍ مِّنْ أَهْلِ بَيْتِيْ وَهُوَ عَلَىٰ فَلَيُحْرِقَنَ عَلَىٰ أَقْوَامٍ بُيُوتَهُمْ بِحَزَمٍ الْحَطَبُ لَا نَهُمْ لَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ»^۱

امام صادق علیه السلام از پرداش علیهم السلام نقل کرده است:

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وسلم بر همسایه‌های مسجد شرط کرد در مسجد حاضر شوندو فرمود: جماعی که به نماز حاضر نمی‌شوند بازگردند، و یادستوری دهم موذن اذان و اقامه گوید، سپس به مردمی از اهل سنت دستوری دهم و اوعلی است که خانه جماعی را با مجموعه هیزم بسوزاند؛ برای اینکه آن‌ها به نماز جماعت نمی‌آیند.